

การประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง ความคาดหวังของภาคเอกชนต่อแนวทางและกระบวนการขับเคลื่อน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

นายธานินทร์ ผะเอม
รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

วันจันทร์ที่ 28 กันยายน 2558 ณ โรงแรมอมารี วอเตอร์เกท กรุงเทพฯ

1. สถานะความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2. บริบทการเปลี่ยนแปลง

3. ทิศทางแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

ผลการพัฒนาประเทศในภาพรวม

“สังคมไทยมีความอยู่เย็นเป็นสุข
ร่วมกันมากขึ้น”

ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ปี 2550-2557

หน่วย : ร้อยละ

แผนฯ 9

3 ปีแรกของแผนฯ 11

องค์ประกอบหลัก	2549	2555	2556	2557P
1. การมีสุขภาวะ	70.48	71.52	71.76	72.82
2. ครอบครัวอบอุ่น	62.24	68.31	66.28	65.60
3. ชุมชนเข้มแข็ง	33.74	81.00	86.35	88.43
4. เศรษฐกิจเข้มแข็งและเป็นธรรม	69.63	79.46	78.73	77.22
5. สภาพแวดล้อม/ระบบนิเวศสมดุล	73.02	68.46	64.89	65.76
6. สังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาล	75.42	55.56	57.23	59.07
ภาพรวมดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข	66.76	71.68	72.15	72.76

ปัจจัยสนับสนุน

ชุมชนมีการรวมกลุ่ม
ช่วยเหลือกัน และเชื่อมโยง
เป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้น

การมีสุขภาวะที่ดีขึ้นจากการ
พัฒนาคุณธรรม สติปัญญาและ
ใฝ่รู้ และมีสุขภาพจิตที่ดี

ปัจจัยเสี่ยงและข้อจำกัด

ความเข้มแข็งและเป็นธรรมทาง
เศรษฐกิจลดลงอย่างต่อเนื่อง

สภาพแวดล้อมและระบบ
นิเวศเสื่อมโทรม

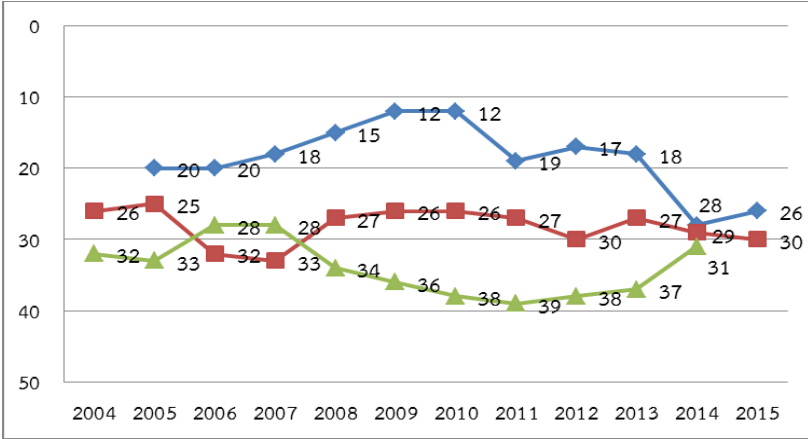
ความอบอุ่นใน
ครอบครัวลดลง

สังคมประชาธิปไตยที่มี
ธรรมาภิบาลยังอยู่ในระดับ
ที่ต้องเร่งแก้ไข

ผลการจัดอันดับความสามารถการแข่งขันของประเทศไทย

ผลการจัดอันดับความสามารถการแข่งขันของประเทศไทยโดยรวม

ที่มา: รายงาน Doing Business (EoDB) โดย ธนาคารโลก, Global Competitiveness Report โดย World Economic Forum และ World Competitiveness Yearbook โดย IMD

อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปี 2009-2015

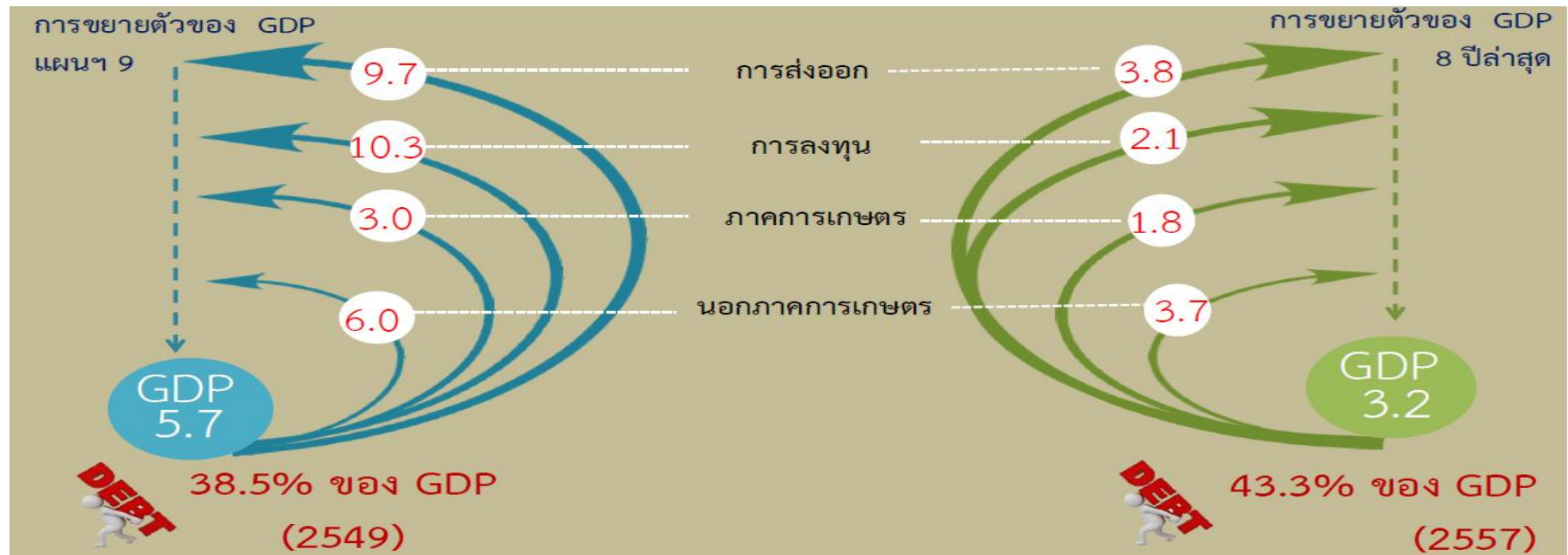
ข้อมูล IMD ปี	'09	'10	'11	'12	'13	'14	'15
อันดับรวม	26	26	27	30	27	29	30
โครงสร้างพื้นฐาน	42	46	47	49	48	48	46
- ด้านเทคโนโลยี	36	48	52	50	47	41	44
- ด้านวิทยาศาสตร์	40	40	40	40	40	46	47
จำนวนประเทศ	57	58	59	59	60	60	61

ที่มา: IMD (2009-2015)

- ไทยมีระดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ระดับปานกลาง (Middle Income Tier)
- ช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยอยู่ใน ระดับทรงตัวหรือมีทิศทางปรับตัวลดลง
 - EoDB จัดไทยอยู่ในอันดับที่ 26 จาก 189 ประเทศในปี 2015 โดยเป็นอันดับ 3 ในอาเซียน รองจากสิงคโปร์ (1) และมาเลเซีย (18)
 - WEF (GCI) จัดไทยอยู่ในอันดับที่ 31 จาก 144 ประเทศในปี 2014 (ดีขึ้น 6 อันดับ)
 - IMD จัดไทยอยู่ในอันดับที่ 30 จาก 61 ประเทศในปี 2015 (ลดลง 1 อันดับ) โดยความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นจุดอ่อนที่สำคัญของไทย
 - ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ค่อนข้างต่ำและปรับตัวลดลง 1 อันดับ จากอันดับที่ 46 เป็นอันดับที่ 47 ในปี 2015 (เป็นครั้งที่สอง ในรอบ 7 ปี ที่อยู่ต่ำกว่าอันดับ 40) ในขณะที่ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีต่ำ โดยปรับตัวลดลง 3 อันดับจาก ปี 2014 ทั้งนี้ ประเทศไทยยังคงพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีอยู่มาก

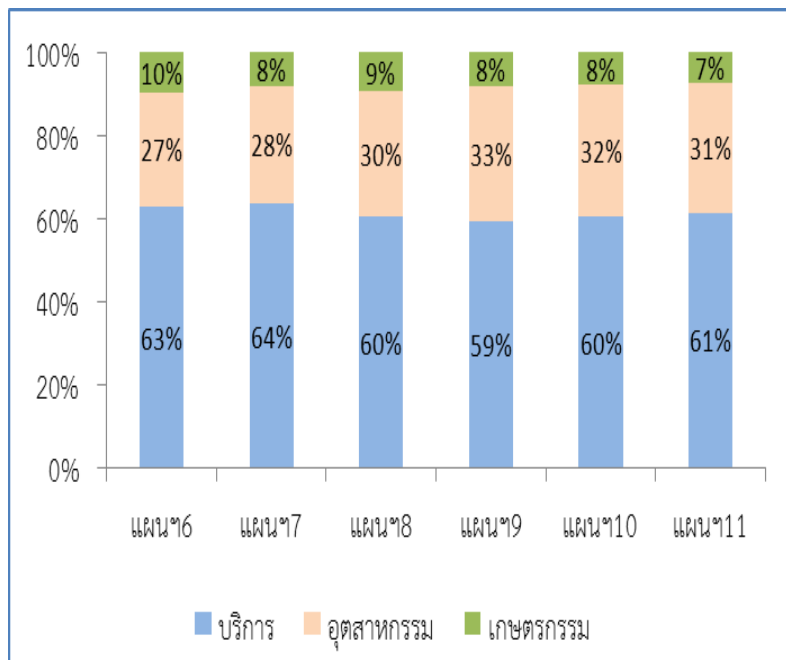
เศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ

ในช่วง 8 ปีที่ผ่านมา (แผนฯ 10 และ 3 ปีแรกของแผนฯ 11) เศรษฐกิจชะลอตัวลงและเริ่มแสดงให้เห็นข้อจำกัดของการขยายตัวทางเศรษฐกิจและทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ในฐานะประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น โดยเฉพาะภายใต้เงื่อนไขการลดลงของกำลังแรงงาน ขาดการลงทุนที่เพียงพอ การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีและการปรับโครงสร้างการผลิตล่าช้า

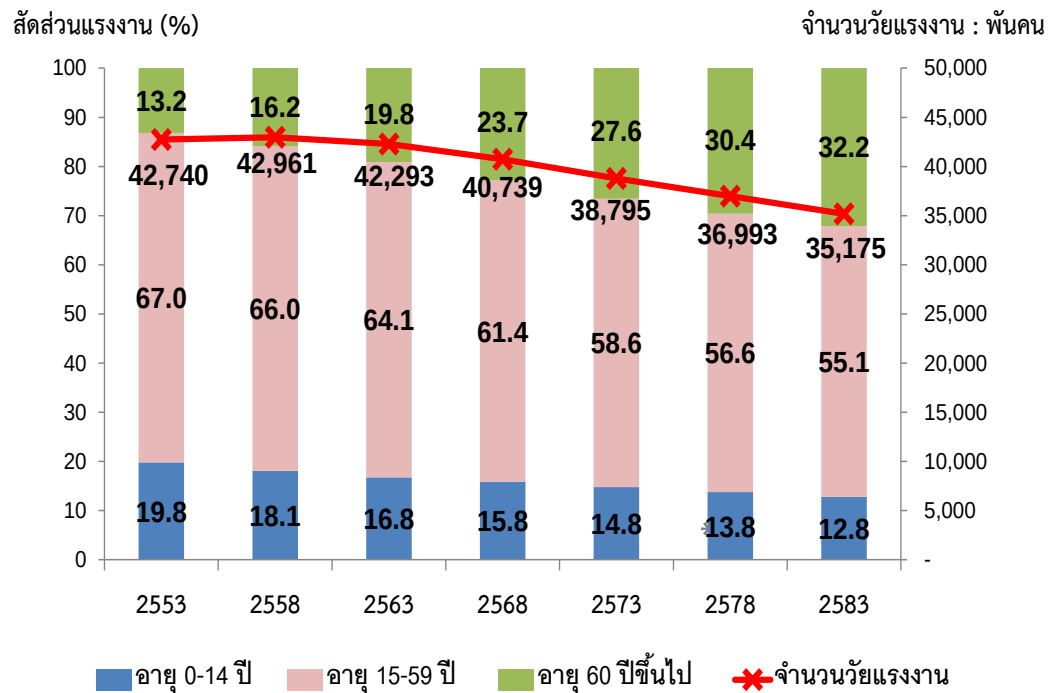
เศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ

สัดส่วนโครงสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจรายสาขา

หมายเหตุ: * ข้อมูลในช่วง 3 ปีแรกของแผนฯ 11
ที่มา: สศช.

การเปลี่ยนแปลงประชากรวัยแรงงาน ปี 2553 - 2583

ที่มา: การคาดประมาณประชากรไทย ปี 2553-2583 สศช.

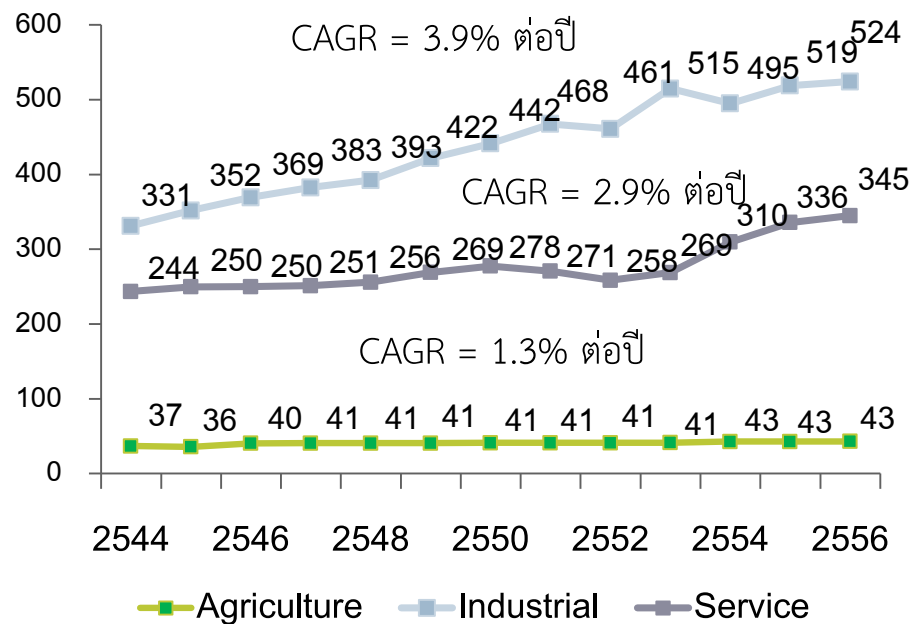
ผลิตภาพแรงงาน

ภาคอุตสาหกรรมมีผลิตภาพแรงงานสูงสุด โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดที่ร้อยละ 3.9 ต่อปี

และสาขาการเงินมีผลิตภาพแรงงานสูงที่สุดในภาคบริการ มีอัตราการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 ต่อปี ใกล้เคียงกับภาคอุตสาหกรรม

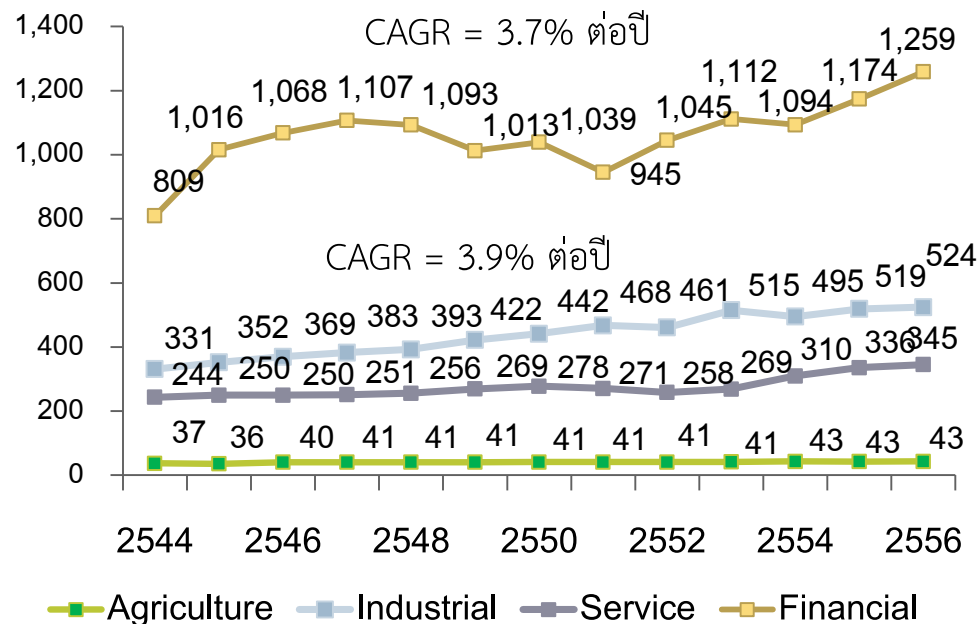
ผลิตภาพแรงงานของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ

หน่วย : พันบาทต่อแรงงาน

ที่มา : สศช. (CVM)

หน่วย : พันบาทต่อแรงงาน

ขนาดของกำลังแรงงานเริ่มลดลง

ซึ่งจะเป็นปัจจัยฉุดรั้งให้ศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลง

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัย

แรงงานต้องแบกรับการดูแล
ผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยคาดว่าในปี 2583
จะมีประชากรวัยแรงงานเพียง 35.2 ล้านคน

บริบทภายใน

ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญ

ในสังคมไทยนำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม
และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบท
ไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

บริบทการเปลี่ยนแปลง (ต่อ)

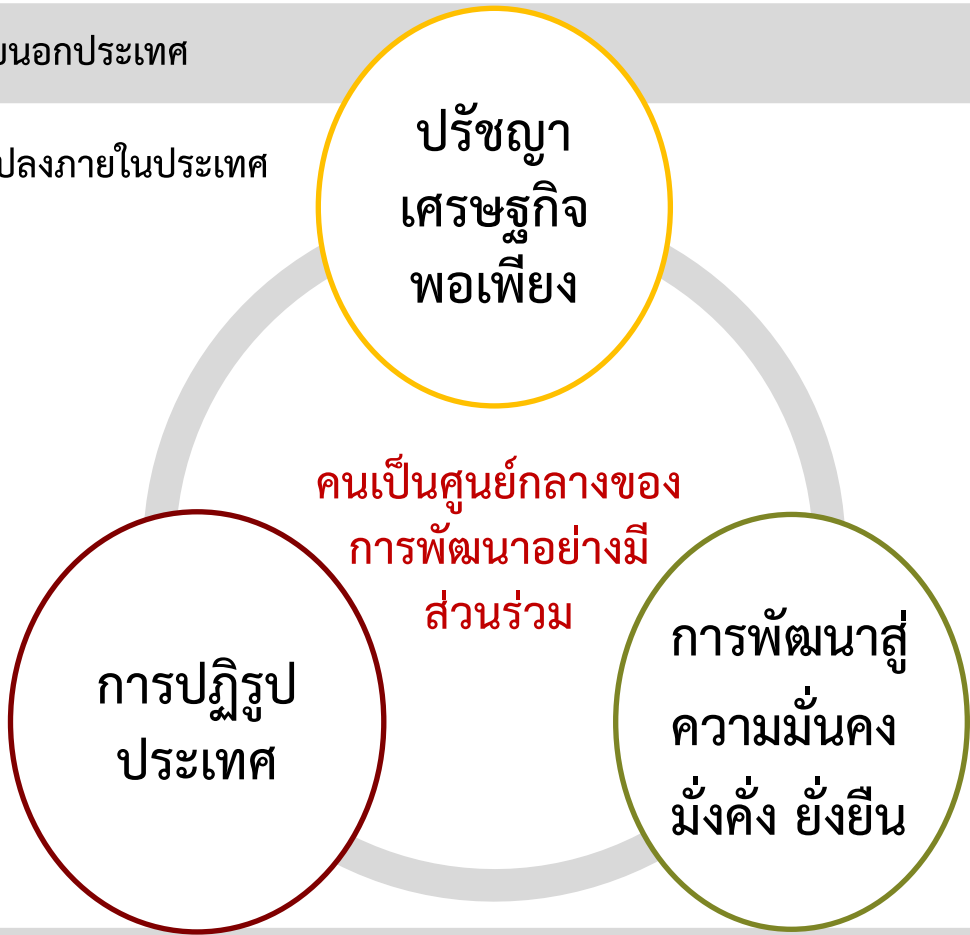

กรอบแนวคิดและหลักการของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

บริบทการเปลี่ยนแปลงภายนอกประเทศ

บริบทการเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ

การพัฒนา
ในช่วงแผนพัฒนาฯ
ฉบับที่ 12

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

เป้าหมาย

เศรษฐกิจ
มหภาค

เศรษฐกิจ
รายสาขา

การเกษตร
สู่ความเป็นเลิศ
ด้านอาหาร

การเสริม
สร้างและ
พัฒนา
ศักยภาพคน

การลดความ
เหลื่อมล้ำ
ในสังคม

การเติบโตที่เป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อม
เพื่อการพัฒนา
อย่างยั่งยืน

การพัฒนาพื้นที่
ภาค และการ
เชื่อมโยง
ภูมิภาค

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรกรรมยั่งยืน แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

เป้าหมาย

1

การพัฒนาเศรษฐกิจมหภาค

ร้อยละ 5.0

เป้าหมาย แผนฯ 12

317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์ สหรัฐ.)

GDP per capita

301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สหรัฐ.)

GNI per capita

1

ปริมาณการส่งออก

>4.0 %

2

การลงทุนภาคเอกชน

7.5 %

3

การลงทุนภาครัฐ

10.0 %

2

การพัฒนาเศรษฐกิจรายสาขา

1

มูลค่าของธุรกิจภาคบริการ

>7.0%

3

สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวม SMEs

40.0%
ของ GDP

สัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุน
เพื่อการวิจัยและพัฒนา

>2.0%
ของ GDP

70 : 30

ภาคเอกชน : ภาครัฐ

สัดส่วนการลงทุน
วิจัยและพัฒนาของ

2

การลงทุนวิจัยและพัฒนา

สัดส่วนบุคลากร
ด้านการวิจัยและพัฒนา

25 : 10,000

คน : ประชากร

3

การพัฒนาการเกษตรสู่ความเป็นเลิศด้านอาหาร

>3.0%

มูลค่าสินค้าเกษตรและ
อุตสาหกรรมเกษตร

ปี 2564 500,000 ไร่

ปี 2556 213,183 ไร่

พื้นที่การทำเกษตร
อินทรีย์ที่ได้รับการ
รับรองมาตรฐาน

ปริมาณการผลิต
สินค้าเกษตรและ
อาหารเพียงพอและ
มีความหลากหลาย

เกษตรกรสามารถ
พึ่งพาตนเองทางด้าน
อาหาร มีหลักประกัน
ความมั่นคงด้านอาชีพ
และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
รวมทั้งเกษตรกร
รุ่นใหม่เข้าสู่ภาค
เกษตรอย่างต่อเนื่อง

4 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพคน

คนไทยทุกช่วงวัยมี
คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
มีสุขภาวะ ความรู้
และมาตรฐาน
การครองชีพที่ดี

การศึกษาและ
การเรียนรู้มีคุณภาพ
ได้มาตรฐานสากล

ครอบครัว
มีความอบอุ่น เข้มแข็ง
และมีความมั่นคง
ทางด้านเศรษฐกิจ

5 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ประชาชนเข้าถึงระบบ
การคุ้มครองทางสังคม
ที่มีคุณภาพอย่าง
ครอบคลุม และทั่วถึง

ลดความแตกต่างทาง
รายได้และกระจาย
การถือครองทรัพย์สิน

สถาบันทางสังคมและ
ชุมชนมีความเข้มแข็ง
พึ่งตนเองได้และเป็น
กลไกหลักในการ
ขับเคลื่อนและพัฒนา
ประเทศ

เป้าหมาย (ต่อ)

6

การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การปล่อยก๊าซเรือนกระจก

7.0%

เพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ

การบริหารจัดการน้ำมีความสมดุลและ
เน้นการจัดหาน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภค
และบริโภคให้เพียงพอ

ความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและ
การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพิ่มขึ้น
ทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพ
และมีธรรมาภิบาล

7

การพัฒนาพื้นที่ ภาค และการเชื่อมโยงภูมิภาค

พื้นที่เศรษฐกิจชายแดนได้รับการพัฒนา
ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และ
ความมั่นคงอย่างมีสมดุล

เมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคได้รับการ
พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัยที่สามารถ
ตอบสนองต่อการดำรงชีวิตของคนในพื้นที่

พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีการปรับระบบการ
ผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการ
พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพ

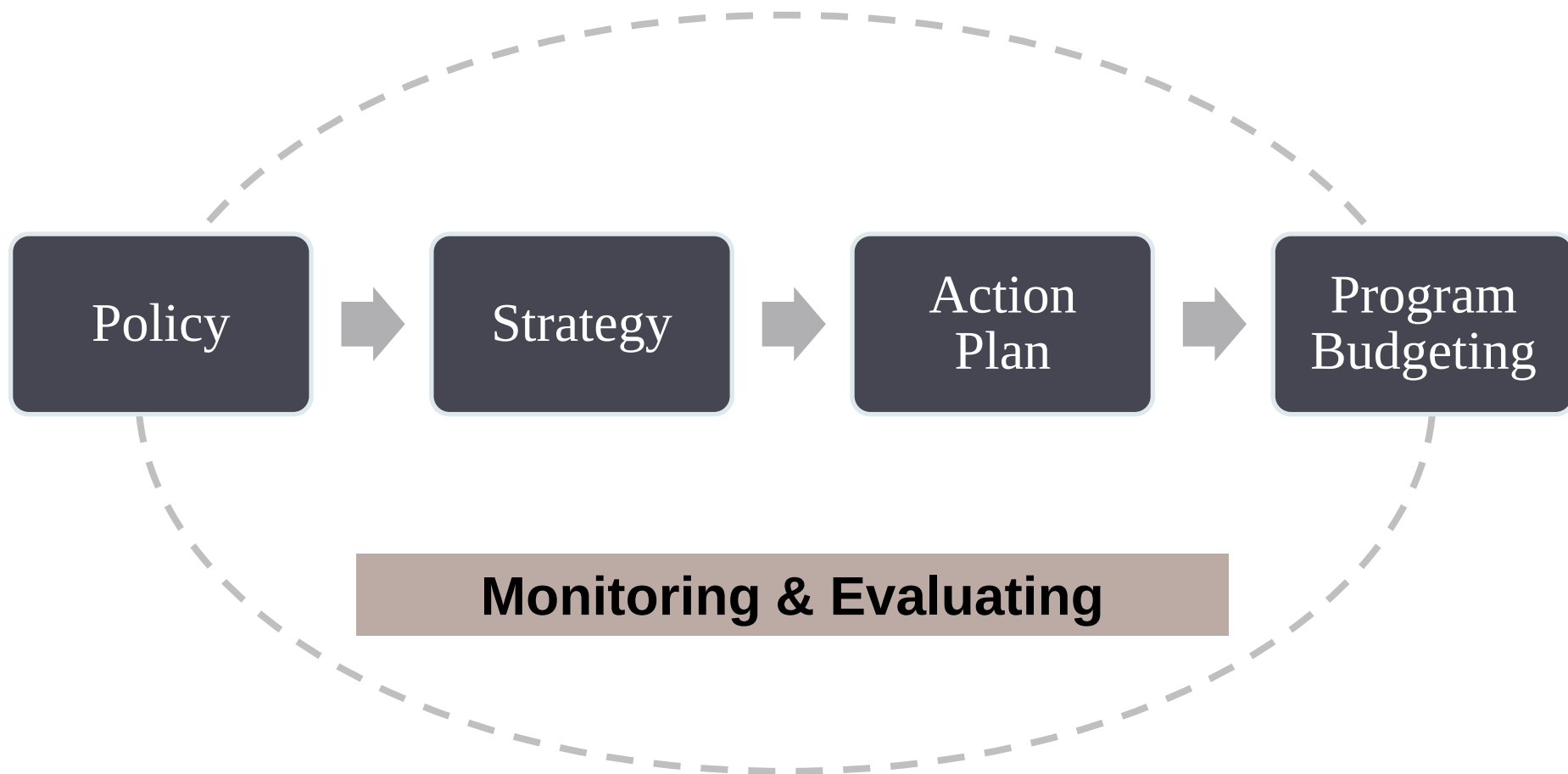

การเชื่อมโยงภูมิภาคด้วยการพัฒนาระบบ
โครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพและทั่วถึง

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ

1. การพัฒนาเศรษฐกิจในภาพรวม
2. การพัฒนาเศรษฐกิจรายสาขา
3. การพัฒนาการเกษตรสู่ความเป็นเลิศด้านอาหาร
4. การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. การสร้างความเสมอภาคเพื่อรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
6. การพัฒนาพื้นที่ ภาค และการเชื่อมโยงภูมิภาค
7. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ขอบคุณ